

BLESTEMUL MAMEI
de Pavel Coruț
Tu, tiran din neam de câine.
Ce mi-ai rupt Inima-n două.
Să nu ai pe masă pâine.
Doar să-ți ningă și să-ți plouă!
Să n-ai zâmbet bun pe față.
Doar venin să-ți urle-n sânge.
Când te scoli de dimineață
S-auzi Țara mea cum plânge!
S-ajungeți la poarta noastră.
Să vă dăm colac pomană.
Vouă, ce-ntr-a Țării glastră.
Ați tras graniță și vamă!
Voi, ce fără de pricină.
Ne-ați tăiat în lung pe Prut.
S-ajungeți sub șea străină.
Sub porunca cea de cnut!
Tu, ce-ai răs de-a noastră vrere
Când voiam să fim doar Oameni.
Să trăiești numa-n durere.
Să culegi așa cum sameni!
Voi, dușmanii Sfintei Mume.
Să cunoașteți jale, spaimă
Și nicicând, în astă lume.
Să n-aflați a noastră taină.